

Impresso Especial

991218737-8/2007 - DR/PR
Associação de São Basílio Magno

Remetente - Return to:
Cx. P. 02- 84400-000 Prudentópolis - PR - BRASIL

N° 01 e 02 (6562)
ANO MMXVIII

ПРАЦЯ

PRACIA

ЧИСЛО 01/02 (6563)
РІК MMXVIII

Прудентополіс, 01-го - 31-го січня 2017 Б. року

Prudentópolis, 01 a 31 de janeiro de 2018

'FERIMOS 2017 COM OBRAS DE MORTE E INJUSTIÇA', AFIRMA PAPA

Francisco celebrou a tradicional cerimônia do 'Te Deum'.

No domingo (31-2o17), durante a tradicional mensagem "Te Deum", homilia em agradecimento ao ano que passou, o papa Francisco afirmou que a humanidade "feriu" 2017 com diversos atos de maldade.

'Ferimos 2017 com obras de morte e injustiça', afirma Papa.

"Deus nos deu [o ano] íntegro e são. Mas nós, humanos, desperdiçamos tanto e o ferimos com obras de morte, de mentiras e injustiças. [...] As guerras são um sinal flagrante desse orgulho reincidente e absurdo. Mas, também todas as pequenas e grandes ofensas à vida, à verdade, à fraternidade causam múltiplas formas de degradação humana, social e ambiental", disse aos fiéis durante sua homilia.

A mensagem, que foi realizada na Basílica de São Pedro, também teve uma menção especial aos romanos. Na cerimônia, assim como ocorreu no ano passado, estava a prefeita da cidade, Virginia Raggi. O Pontífice afirmou que, como "Bispo de Roma", ele consegue "sentir na alma a gratidão pensando nas pessoas que vivem com o coração aberto nesta cidade".

"Tenho um sentimento de simpatia e de gratidão por todas aquelas pessoas que, a cada dia, contribuem com os

pequenos, mas preciosos gestos concretos de bem em Roma. Buscam cumprir da melhor maneira os seus deveres, se movem no tráfego com critério e prudência, respeitam os lugares públicos, são atentos aos idosos. Esses e tantos outros milhares de comportamentos exprimem o amor pela cidade", destacou.

De acordo com Francisco, "mesmo que elas não viam notícias", essas pesso-

as são a maioria em Roma e, entre elas, "não são poucas as que estão em dificuldades econômicas".

"Mas, elas não choram por si mesmas, nem tem ressentimentos e rancores, mas se esforçam para trabalhar diariamente para melhorar um pouco as coisas. Hoje, no agradecimento a Deus, vos convido a exprimir o reconhecimento para todos esses artesãos do bem comum,

que amam sua cidade não com palavras, mas com fatos", acrescentou.

Essa é a última cerimônia religiosa de Francisco em 2017.

A INCRÍVEL QUANTIDADE DE DINHEIRO QUE OS MILIONÁRIOS DIZEM PRECISAR PARA SEREM FELIZES

Se a felicidade não tem preço, parece que ela também não é barata. Um estudo feito com 4 mil milionários chegou a resultados surpreendentes sobre as aspirações que os ricos têm e suas necessidades materiais.

Pesquisa com milionários de diversos países mostra que a maioria deles acredita que precisa aumentar imensamente sua fortuna para ser mais feliz.

Não se pode afirmar que isso "compre" felicidade, mas é provável que ajude - em parte - a melhorar certas coisas na vida.

O problema é que, aparentemente,

o dinheiro nunca é suficiente e quanto mais se tem, mais se quer.

Uma pesquisa da Escola de Negócios de Harvard - da qual participaram 4 mil milionários de vários países - chegou à conclusão de que a maior parte dos ricos acredita que com mais dinheiro será mais feliz, considerando a felicidade como um nível mais elevado de satisfação em sua vida.

O que surpreende no estudo é que um quarto dos milionários entrevistados diz que, para ser "feliz", precisaria que sua riqueza aumentasse em 1.000%.

Outro um quarto deles respondeu

que precisaria de um aumento de 500% de sua fortuna para sentir-se completamente bem.

Segundo pesquisador, pessoas com patrimônio superior a US\$ 8 milhões são significativamente mais felizes que as que têm US\$ 1 milhão, por exemplo.

O pesquisador responsável pelo estudo, Grant Donnelly, disse à BBC Mundo que, segundo os resultados, uma grande riqueza gera felicidade, mas há certos detalhes.

Por exemplo, há um limite que marca um ponto de mudança entre os

entrevistados.

"Os que têm um patrimônio superior a US\$ 8 milhões (R\$ 26,48 milhões) são significativamente mais felizes que os que têm US\$ 1 milhão (R\$ 3,31 milhões)".

Basicamente, isso não varia muito para cima dessa linha ou para baixo dela.

Continua na pág. 07

Редакційне

Editorial

З дванадцять місяців, цей 2018 рік буде добре або недобре згадуваний

Перший місяць нового 2018-року піддає на роздуму тему про добре використання днів, тижнів, місяців, років і цілого життя.

Короткий час туземного життя це самотність нагода для кожної людини гідно відбутися його відвідини цього світу й на ньому корисно коротко перебути тих кілька років її туземного життя. Жити для себе й для ближнього, передавати для інших частину свого добра, свої багатства й дарування, ділитися з іншими власним щастям. Тільки зможемо сказати, що потрапили добре використати нашу теперішність.

Перші кроки будьякого діла в житті це початок дороги, яка не є безконечна, вона неумовно дійде до свого кінця, бо на цьому світі, все, що родиться вже від самого початку заражене зерном яке в майбутньому стане причиною відходу з цієї землі. Життя є зичливе для нас і дає кожному нагоду вибирати різні дороги, які зможуть зробити перехід по цьому світі чимось гарним, щасливим для нас і для інших.

В житті, все, що означає зріст і розвиток, тілесне, матеріальне, інтелектуальне, емоційне й духовне це розвиток, збагачення і все те дає нагоду гідно використовувати життя. Постійне шукання за змінами в людині показує її здібність добре й свідомо вживати свою свободу, щоб надавати правильний напрямок у великій подорожі життя і це зробить людське життя корисним і вартісним. Кожний здобуток і перемога, більша чи менша, осяги матеріальні, інтелектуальні й духовні показують який напрям людина надала для свого життя на

цьому світі, який є тим мостом, на якому не можна будувати своє постійне помешкання, але міст є на те, щоб через нього лише перейти на іншу сторону. Життя це міст яким переходимо з туземного до вічного.

Гідність і чесність, життя згідно зі своїм покликанням розумного створіння і образу Бога, повинні стати для кожної людини найвищим вершком цінностей в чому показується найкраща риса, моральна частина особи.

Постійне пошукування за успіхами в житті може відбуватися згідно з чесними або нечесними складниками людини й може відбуватися в гармонії з правими моральними напрямками, які вказують на стан характеру особи. Не годиться з гідністю людини пошукування за здобутками й успіхами які би не стояли на підставі моральних вартостей.

Згідно з філософією Емануела Кант-а "коли якась річ має цінну, можна її заступити іншою такою самої вартості. Але, з другої сторони, речі або справи яка стоять на найвищому степені цінностей, ніколи не можна заступити будьчим." В такому значенні, треба дивитися на гідність людини, як на когось створеного на образ і подобу Божу, в якому зібрані цінні Божі дари і тому її чесність і гармонія з Божими напрямками наданими для неї, не може бути заступлена ніякою вартістю.

Новий 2018 рік буде гарний і щасливий, як цього всі ми собі взаємно бажали на його початку, коли чесність і Богом дані нам закони стануть дороговказом щоденного життя.

О. Тасикій Залуцький, ЧСВВ

Logo, logo, em doze meses este ano de 2018 será bem ou mal lembrado!

O início do ano de 2018 inspira algumas verdades necessárias para fazê-lo digno e feliz.

A vida deve ser definida como uma única oportunidade do ser humano neste mundo! Viver bem para si e para seus próximos, não deixar de transmitir aos outros algo da sua própria felicidade! Só assim você poderá dizer que conseguiu viver bem o seu presente.

Qualquer início na vida é o começo de uma trilha que implacavelmente vai chegar ao seu final, pois neste mundo, tudo o que nasce já vem contaminado com o germe que, no futuro, será a sua própria eliminação. A vida é benévola para conosco e nos deixa optar por caminhos que poderão fazer a nossa passagem como algo edificante e feliz para nós mesmos e para os outros.

Tudo o que na vida representa crescimento e desenvolvimento corporal, material, intelectual, emocional e espiritual do ser humano, são conquistas e conquistar tudo isso significa viver a vida com dignidade, viver bem. A contínua busca de mudanças na vida reafirma a capacidade do ser humano

de utilizar-se conscientemente do seu livre arbítrio para tomar uma correta direção na grande viagem da vida que a fará útil e valiosa. Qualquer conquista é uma vitória, maior ou menor. Conquistas materiais, intelectuais e espirituais demonstram que a pessoa deu um direcionamento correto ao seu existir nessa ponte da vida, onde jamais podemos construir a nossa morada definitiva, e sim usá-la somente para atravessar para outra margem, para a margem da eternidade.

A dignidade e a honestidade devem caracterizar o ponto alto da personalidade e mostrar a condição moral do ser humano. A constante busca do caminho do sucesso pode ter ingredientes condizentes ou não condizentes com os padrões morais, éticos que demonstram o tipo do caráter da pessoa. Não condiz com a dignidade da pessoa humana buscar sucessos que não sejam construídos nas bases da honestidade e de valores morais e éticos.

Honestidade e respeito por tudo o que é digno e honroso é característica daquele que conseguiu aprender como viver, que não escolheu construir a sua vida sob fundamentos imorais e aprendeu a admirar e amar as belezas verdadeiras da sua existência.

Segundo a filosofia de Emanuel Kant, "quando uma coisa tem preço, pode ser substituída por algo equivalente; por outro lado, as coisas que se acham acima de todo preço, não admitem qualquer equivalência". Neste sentido deve ser valorizada a dignidade do ser humano, como alguém criado à imagem e semelhança de Deus, possuidor de preciosos dons divinos e por isso a sua dignidade não pode ser substituída por algo de maior valor.

O ano de 2018, será feliz e próspero para todos, como se faziam votos no seu início, se resolvermos construir a nossa vida em fundamentos de honestidade e respeito para com as leis divinas e leis humanas justas.

Tarcísio Z.

Євангельське Читання

Нед, Сиропусня ч Мт 6,14-21

Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець ваш небесний простить вам. А коли ви не будете прощати людям, то й Отець ваш небесний не простить вам провин ваших. Коли ж ви постите, не будьте сумні, як лицеміри: бо вони виснажують своє обличчя, щоб було видно людям, мовляв, вони постять. Істинно кажу вам: Вони вже мають свою нагороду. Ти ж, коли постиш, намасти свою голову й умий своє обличчя, щоб не показати людям, що ти постиш, але Отцеві твоему, що перебуває в тайні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі. Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і хробацтво нівечить, і де підкопують злодії і викрадають. Збирайте собі скарби на небі, де ні міль, ані хробацтво не нівечить і де злодії не пробивають стін і не викрадають. Бо де твій скарб, там буде і твоє серце.

Послання до Римлян - 13, 11-14,4

Тим більше, що ви знаєте час, що вже пора вам прокинутись із сну: тепер бо ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімося у зброю світла. Як день, - поведьмося чесно: не в ненажерстві та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварні та заздрощах; але вдягніться у Господа Ісуса Христа і не дбайте про тіло задля похотей.

Слабкого в вірі приймайте, не вступаючи з ним у суперечки. Один вірить, що можна все їсти, а слабкий (у вірі) їсть городину. Хто їсть, хай тим, що не їсть, не гордує; а хто не їсть, хай того, що їсть, не судить, бо Бог його прийняв. Ти хто такий, що чужого слугу судиш? Своему господареві стоїть він або падає; а стоятиме, бо Господь має силу втримати його.

В винішній Євангелії і в листі Св. Павло говориться про те який повинен бути наш піст. Ісус подає підставу посту, тобто те, що робить піст важним. А це прощення. Знаємо, що піст має на меті покаяння через яке бажаємо випросити прощення наших гріхів. А щоб отримати те прощення від Бога, треба найперше нам простити всім коли вони нас образили. Без того все інше не має вартости перед Богом. Сам піст, молитви, покути, добрі діла, вони стануть тими фальшивими грішми або фальшивим чеком яким бажаємо здобути Боже помилування. Як фальшиві гроші не мають вартости перед людьми, так і перед Богом піст без прощення подібний до фальшивих грошей, якими ми хотіли би обдурити Бога. Якраз наша любов до ближніх, прощення їхніх провин надають вартости для посту. Ще можемо порівняти піст без любови до ближніх і без нашого прощення їхніх провин до порожнього пакунку гарно обвиненого блискучим папером, але всередині порожнього. Постити коли не прощаємо провин іншим це хотіти обдурити Бога тим назверх гарним пакунком, але всередині порожнім. І Св. Павло перестерігає нас про те, що не маємо права гордити й судити інших але треба слабкого у вірі приймати, виправдувати, йому прощати коли він провинився проти нас.

Друга думка на піст – це не робити з посту чогось сумного, пригноблюючого. Не гарно воно давати комусь дарунок зі сльозами в очах, бо це знак, що не робимо того радо й вдячно. Коли дається дарунок, то

дається його весело, радо, з піднесеним духом, як знак, що любимо того для кого жертвуємо дар і нас тішить те, що можемо щось дати йому дати від нас. Фальшиво воно дмати, що час посту це пригноблення, сльози, плач, смуток. Піст робиться радо. Тому Ісус каже, коли постимо, не бути сумні, як лицеміри: коли постиш, намасти свою голову й вмий обличчя, щоб не показати людям, що ти постиш, але Отцеві твоему, що перебуває в тайні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі.

Ще в наших читаннях нині Євангелія перестерігає, щоб радісно збирати собі багатства не такі, які не мають вартости й скоро нищать, але купувати скарби добрих діл бо вони мають тривалу й вічну вартість.

О. Тарсикій Залуцький, ЧСВВ

No Evangelho e na Epístola de S. Paulo deste domingo fala-se como se deve praticar o jejum e a penitência. O fundamento que dá valor ao jejum é o amor e o perdão ao próximo. Jejuamos e praticamos atos de penitência para pedir perdão dos nossos pecados. E para obter o perdão de Deus, é necessário da nossa parte, amor e perdão ao próximo. Sem isso, diz Jesus não haverá perdão dos nossos pecados. Jejum, abstinência, orações, romarias penitenciais, boas obras são como uma moeda falsa ou um cheque sem fundo se odiamos o nosso próximo. Como uma moeda falsa ou um cheque sem fundo não tem nenhum valor diante dos homens, assim também tudo o que se faz em nome da penitência, quando não se perdoa ao próximo, são moedas falsas e cheques sem fundo com os quais pretendemos comprar a benevolência de Deus. Sem um coração que perdoa qualquer ato de penitência diante de Deus não tem valor. Jesus foi claro que o perdão nosso das culpas do nosso próximo é absolutamente necessário e sem este tudo o que fazemos durante a quaresma são moedas ou cheques falsos ou um pacote bem embrulhado e enfeitado mas vazio dentro que oferecemos a Deus. Com dinheiro ou coisas falsas não se compra a benevolência de ninguém, tampouco de Deus que conhece o coração de todos. A mesma verdade é confirmada por S. Paulo que escreve: não temos direito de acusar ou condenar ninguém, mas assim aceitar e perdoar a todos, não fomos instituídos juízes de ninguém. É Deus e é somente Deus que pode julgar as pessoas.

Um outro pensamento: Jesus diz que não se deve oferecer algo de nós a Deus com tristeza, mas sim com alegria. É como não se oferece um presente qualquer ao amigo com lágrimas nos olhos, com cara triste, mas, pelo contrário, um presente se oferece com alegria, porque é feito de boa vontade e amor e não por obrigação.

É falso pensar como pensam alguns hoje e se pensava no Antigo Testamento que quaresma é um tempo de tristeza, de lágrimas, cara fechada. Pelo contrário é um tempo de alegria de poder oferecer ao Bom Deus algo de nós. O Evangelho de Jesus nos diz que não se deve fazer penitência transformando-se num espantalho triste, mas deve-se lavar o rosto, perfumar-se para se colocar diante do Senhor como alguém que se apresenta diante dele com alegria.

Ainda nas leituras de hoje fala-se para não esbanjar o tempo da nossa vida acumulando coisas que não tem valor para a eternidade, mas sim ser compradores de tesouros que têm valor diante de Deus

Pe. Tarcisio Zaluski, OSBM

EXPEDIENTE
“PRACIA”
Jornal Ucraino-Católico Publicado
no Brasil

Registro no INPI - Nº 2509881

Український Католицький
Двожизневик у Бразилії

Передплата на 2018 Рік: R\$50,00
Інші Краї: US\$65.00 Амер. Доларів

Depósitos: BANCO ITAÚ
Ag. 3823 conta 16753-5
Banco BRADESCO
Ag. 6465 conta 0000122-8

Direção e Administração:
Rua Cândido de Abreu, 1579
Centro - Caixa Postal 02
CEP: 84400-000 Prudentópolis - PR

Fone: (42) 3446-1396 / 3446-2087
E-mail:
graficaprudentopolis@gmail.com
www.grificaprudentopolis.com.br

Proprietário:
Grafica Prudentópolis Ltda.
CNPJ 09583969/0001-07

Redator Chefe:
Pe. Tarcísio Zaluski, OSBM

Corretores Ortográficos:
Pe. Atanásio Kupicki, OSBM
Pe. Dionísio Bobalo, OSBM

РОЗДУМУВАННЯ НА РІЗНІ ТЕМИ ЖИТТЯ О. Елевтерії Дмитрів, ЧСВВ

ЗАСТАНОВА НАД РУКАМИ

Людське тіло складається з багатьох членів, які входять в склад і структуру тіла. Між ними є руки і над ними застановимося, про їх ролі в людському тілі.

З дилікатних ручинят маленької дитини з часом постають здоровезні й відповідальні руки, які під час життя відповідатимуть про особисті дії, і дії інших. Ними кожна людина послуговується сотками разів щоденно в різних заняттях, працях для інших і для власних потреб.

Руки є дуже потрібні для кожної людини. Їхню роллю і вартість вповні можуть відчувати ті особи, які їх не мають. Коли людина посідає всі члени здорові, і їх уживає для власної користі може навіть на думку не прийти застановитися над своїми руками.

Одного разу внука наблизився до своєї бабуні, що оглядала долоні й зверх своїх рук. Питається малий чому бабуня задивляється і оглядає свої руки? Бабуня бере його ручинячко й порівнює до своїх рук, даючи пояснення за праці й обов'язки від дитинства сповнені ними досі. Внучок запитує чому її руки зморщені? "На них моя дитинка, ті зморщкі вказують на мій старечий вік, і майже близько сотню років вже на послугі." Внука зрозумів бабусині пояснення і сказав: "Я також хочу колись мати подібні руки зморщені, як бабусі."

Після тих дитинних порівнянь і старечих рук, бабуня почала описувати для внука різні дії рук на особисті потреби й на інші різні послуги.

Послухай дитинку, в день твого хрищення священик помазав твої руки й промовив такі слова: «Щоб підносив руки свої до святині і чинив правду повсякчас і благословив Господа». Ними ти в протязі цілого твого життя маєш творити добро для людей, і славити Бога на здобуття неба.

Ними мама тебе навчила заносити поживу до уст.

- Навчила складати руки до молитви.
- Щоб ти своїми руками себе одягав.
- Ними, щоб могли взутися в черевички й разом зав'язати шнурочки.
- Мама тебе заколисувала своїми руками й тебе благословила.
- Брала на свої руки й тебе тулина до свого серця.
- Руки допомагають до встання.
- Руками працюється на здобуття поживи й служать до заробітку.
- Руки в гору вказують на звернення людини до Бога.
- Гестами рук, німі й глухі порозуміваються.
- Руки уживається на всі особисті й спільні потреби.
- Ними обтираємо наші зльози й сльози інших.
- Ними даємо пітримку для інших осіб.
- Руки наших батьків цілуємо на вияв вдячності.
- Руками люди вітаються між собою, і ними вказують на прихильність до своїх ближніх.

Руки, які благословлять, і повертають здоров'я:

Зараз подамо опис про руки, що творять добро, що благословлять і руки, що зціляють хворих осіб. В Новому Завіті зустрічаємо шістнадцять разів згадку про руки. Сам Ісус Христос лишив нам заповідь, щоб руками творити добро для ближніх. «...на хворих будуть руки скласти, і добре їм стане» (Мар. 16,18). Сам Ісус Христос дав приклад, і своїми руками уздоровляв і воскресав померших через накладання рук. «Начальник звертається до Ісуса Христа: «Дочка моя тількищо померла. Прийди но, поклади на неї свою руку, і вона оживе ... він увійшов, узяв її за руку, і дівча встало» (Мат.9,18). - «Тоді приведено до нього дітей, щоб він, поклавши на них руки, помолвився». Мат. 19,13).

Апостоли також виконували заповідь Ісуса Христа що до накладання рук: «Не занедбуй в собі дару, що був даний тобі через пророцтво з накладанням рук збору пресвітерів» (1 Тм. 4,14). «... і поставили їх перед апостолами і, помолвившись поклали на них руки» (Ді.6,6). Відтак маємо багато інших прикладів накладання рук, але їх не кінечно всіх наводити.

Папа і єпископи, коли святять на дяконів і на священиків також накладають руки з призиванням Святого Духа. Заповідь Христова також домагається, щоб єпископи й священики зберігали накладання рук на хворих, і ними благословили людей, поля, тварини, розлини і.т.д. Батьки також мають власть від Бога благословити своїх дітей.

Руки злоби й гріха:

Перший гріх непослуху супроти Бога поповнила рукою це була Ева зірвавши заказаний овоч у раю. По ній приходять Каїн, який вбив свого брата Авеля. Старий Завіт багато наводить про руки злоби та вбивників. Новий Завіт згадує найперше про Апостола Петра, що обороні Христа вдаривши мечем первосвященникового слугу, відрубав йому праве вухо. Малхом звався той слуга. (Мат.18, 10).

Коли Ісус дістав вирок смерті від Пилата злобні руки жидів цвяхами прибили його хреста. Один з вояків також ужив свою злобну руку і списом проколов бік Ісуса Христа. Одного разу Ісус оборонив Марію Магдалану, коли злобні руки фарисеїв хотіли її укаменувати. Злобні руки укаменували першого мученика за віру св. Стефана.

Злободенний світ переповнений злобними руками. Руки, що поповняють крадіж. Руки, які убивають. Руки, які накоюють різного рода знищення для людей. Руки, які подають отрую, наркотики. Руки які завдають різного роду терпіння, знущання і помсти.

Злобні руки Ісус Христос наказує відтяти: «І коли твоя рука спокушає тебе, відітни її. Краще тобі ввійти в життя калікою, ніж двома руками піти у пекло». Мар.9,43).

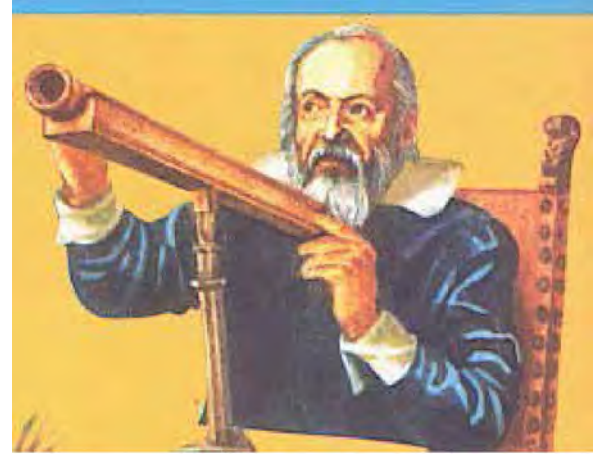

ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДШИХ НА РОЗДУМУ

О. Тарській Залуцький, ЧСВВ

Звичаї й людські установи та переконання

Кажеться в народній мудрості, що невіждо, невченому ніхто, ані Бог не подивується. Думаю, що воно й так є. Може люди можуть подивуватися на деякі переконання немудрих, але думаю, що Бог не буде дивуватися, що люди часто не вживають свого розуму на що він призначений. І це правда, бо де там люди можуть знати про

всі незрозумілі тайни природи, а тимбільше про тайни вічності? Наприклад, Бог не дивувався, що колись люди думали, що сонце кружляє довкола землі, але з відкриттями Ітаійця Галілея Галіліу і поляка Миколи Коперніка, які, як то кажуть, зупинили сонце а зрушили землю, показалося, що це не так як думали старинні, навіть в святій історії а противно, це земля кружляє довкола сонця не сонце довкола землі. Нині це ясне й ніхто не піддає цього під сумнів, бо наука поступила й люди перестали думати так як думали старинні, а думають так як навчає нині наука. І так багато, багатенько було колись переконань, а нині наука й поступ світу показали противне й люди розумні не тримаються як п'яний плота старих переконань, але приймають нове, доказане, правдиве. Змінився спосіб одягання, поживи, науки, локомоції, виробництва, середників повідомлення. Нове й завсіди щось нове, бо уважається за краще й згідне з правдою. І серед розумних людей так воно й є. Вони не бояться новостей і не тримаються тільки старого. Справді, є старе добре й правдиве й крисне, але все поступає і набирає нових видів і це неначе насилу накидається людям. Навіть в людських законах багато міняється. Зло було й є і буде злом, але колись навіть і Церква вважала за зле думати те, що є добре, наприклад, думалося, що сонце кружляє довкола землі й навіть за доказ, що це земля кружляє довкола сонця Галілей Галіліу підпав під інквізицію був у в'язниці, переслідуваний церковними людьми, а нині це вже є розумно думати так як каже наука астрономії. Або коли колись читати Біблію було дозволено лише для деякого, а не для простого народу, нині противно, є добре, щоб всі читали Боже Слово. Або навіть коли в минулому кидали на Бога вину коли завелика злива, або забагато сонця, або якийсь землетрус або повінь, а нині розумна людина так не думає, а знає, що це природні прояви і розуміє, що "Бог створив світ, щоб світ себе, даними для нього Богом силами, творив себе сам". Непорушні є Божі закони (хоч нам тяжко його зрозуміти й пояснити). Але все людське не може вважатися за непорушне, вічне, незмінне. Навіть в релігійному житті, в обрядах, ми самі називаємо перестарілі людські звичаї, як наприклад мусульманські жінки, які мусять ходити з накритою головою і навіть зі закритим обличчям, або, що бувало колись і в багатьох інших релігійних переконаннях, як жидівське обрізання яке було призначене лише для жидів як знак, що такий чи сякий хлопець є жидом, але це нині змінилось і хлопці не обрізаються і таке подібне.... А чому би не сказати, що в церковних обрядах стільки такого, що було гарне колись, але нині нічого не говорить. Але бояться це змінити, бо думають, що це Бог установив означенні церемонії, носити бороди, всякі довгі лахміття, які сам Ісус засуджував. Добре воно поглянути на те, чого Ісус хотів від своїх апостолів. Він не продумав якогось обряду й чогось незмінного але залишив всякі обряди апостолам, а апостоли своїм наслідникам А чи нині не маємо голов, щоб забути про те, що нині нічого не означає і непридатне й дещо усучаснити? Все людське міняється. А навіть і старозавітні звичаї, які мусіли бути практиковані, нині ми їх не практикуємо, а дивимося на справи іншими очима як дивилися колись жиди або інші віруючі...

Не хочу тут осуджувати закони, звичаї які щось означають і приносять душевну користь. Але не годжуся з канонізуванням людьми того, що людське й робити непорушним того, що нині нічого не означає і нікого не притягає до Бога... а може й відхиляє від побожності. Все застоєне ржавіє, старіється і тратить смак та користь, як про це говорить Ісус про застоєну й зіпсуту сіль...

Uma palavra amiga para refletir

Pe. Tarcisio Zaluski, OSBM

23 perguntas e 23 respostas

Propomos para refletir 23 perguntas e 23 respostas da Madre Tereza de Calcutá que em 19 de outubro de 2003 foi beatificada pelo Papa João Paulo II. No dia 4 de setembro de 2016 canonizada pelo Papa Francisco.

Alguém preocupou-se em recolher, as breves frases-respostas que Madre Tereza dava ao ser interrogada em diversas ocasiões. A cada resposta acrescentamos um nosso breve comentário.

1. Qual é o dia mais belo que podemos viver? – Hoje. O ontem já não nosso e o amanhã ainda não é nosso. Viva o dia de hoje, pois estás vivendo neste momento o dia mais mais belo da tua vida.

2. Qual é a coisa mais fácil de se fazer? – Equivocar-se, errar. Todos nós erramos. Mas nem todos corrigem seus erros. Errar é fácil, é humano mas permanecer no erro é um desastre.

3. Qual é o maior obstáculo para progredir? – O medo. O medo é o grande muro que impede ultrapassar o nosso cotidiano e ir em frente, é a rede que não permite voar nas alturas.

4. Qual é o maior erro que costumamos cometer? – Abandonar-se. Abandonar-se espiritual, material e corporalmente leva a pessoa a não sentir a beleza da vida.

5. Qual é a raiz de todos os males? – O Egoísmo. Pensar apenas em si e lutar somente para o seu bem pessoal é esquecer-se da nossa dignidade e nobreza como imagens de Deus.

6. Qual é a mais bela distração? - O trabalho. Para os preguiçosos o trabalho mata e para os lutadores o trabalho diverte. O cansaço do corpo faz o espírito descansar.

7. Qual é a pior derrota? – O desânimo. É gostoso experimentar o gosto da vitória. Para consegui-la precisamos lutar sem nunca desânimar.

8. Quais são os melhores professores? – As crianças. Elas nos ensinam com sua simplicidade e espontaneidade, nelas não há nada de artificial e enganoso.

9. Qual é a primeira necessidade? – Comunicar-se. Somos irmãos e irmãs da grande família humana. Imagine uma família onde não há comunicação entre irmãos e irmãs!

10. Que é que nos faz mais felizes? – Ser úteis aos demais. Por menor que seja o favor que se faz a alguém, a recompensa será uma grande felicidade

11. Qual é o maior mistério? – A morte. Um mistério que todos temos que enfrentar e ninguém pode dizer aos outros como é que se morre.

12. Qual é o pior defeito? Mau humor. Para o mau humorado tudo é escuro e as mais belas e sinceras ações do próximo o ofendem.

13. Qual é a pessoa mais perigosa? – A mentirosa. O mentiroso não merece nenhuma confiança, ele é um traíçoeiro.

14. Qual é o pior sentimento? – O rancor. O rancor poucas vezes fere aquele contra quem é dirigido mas fere mil vezes quem o alimenta no seu coração

15. Qual é o melhor presente? – O perdão. É um presente que enriquece aos que o oferecem e alegra aos que são perdoados.

16. O que é mais imprescindível? – O lar. Só quem não tem lar pode explicar o que significa a sua falta.

17. Qual é a rota mais segura? – O caminho reto. Caminho reto é a verdade, a sinceridade.

18. Qual é a melhor sensação? – Paz interior. A certeza de estar em paz com Deus, com o próximo e com todo o mundo alegra o coração, dá paz à alma e descanso ao espírito e ao corpo.

19. Qual é o abrigo mais seguro? - O otimismo. Precisamos saber encontrar um bem até nas dores mais dolorosas e adversidades mais negras.

20. Qual é a maior satisfação? - O dever cumprido. O melhor sono vem depois de termos cumprido todos os deveres do dia.

21. Qual é a força mais potente do mundo? – A fé. Pessoas de fé já aceitaram conscientemente e com alegria até a mais detestada tragédia da vida, a morte, porque crêem na vida eterna.

22. Quais são as pessoas mais importantes? – Os pais. Deles depende muitíssimo o futuro dos filhos.

23. Qual é a coisa mais bela de todas? – O amor. O mais mais belo sentimento dos que estão no céu é saber que são amados por Deus e por todos e amar tudo e a todos.

HOLODOMOR E A PEDAGOGIA DO SILÊNCIO

Percival Puggina

Foi um sucesso a inauguração, no dia 5 de dezembro, da exposição "Holodomor, o genocídio ucraniano". A mostra de imagens e relatos gráficos permanecerá aberta à visitação até o dia 9 na sede da ADVB/RS. O evento é uma iniciativa da Faculdade de Filosofia São Basílio Magno, de Curitiba, e veio a Porto Alegre graças à determinação com que a jornalista Fernanda Barth tratou de buscá-la. Teve apoio local da ADVB/RS e de quase uma centena de colaboradores. Coube-me a conferência de abertura, que antecedeu à aula magna do padre Domingos Starepravo. Falei sobre a Revolução Russa e seu terrível legado.

Na primeira parte da minha palestra, tendo em vista o silêncio que envolve o Holodomor, fiz um teste sobre as criminosas ocultações no ensino de história em nosso país. Vali-me, para isso, da própria experiência do público presente, que incluía muitos jovens. Tenho certeza de que as unânimes manifestações que obtive não serão diferentes das respostas dos leitores destas linhas. São cinco pares de perguntas. Apenas cinco de inúmeras possíveis. Cada primeira pergunta leva à subsequente, que, por mero dever de ofício, senão por honestidade intelectual, deveria ser objeto de abordagem em sala de aula. Assim:< /p>

- Enquanto estudante, assistiu você a aulas em que as Cruzadas foram mencionadas e criticadas? E ouviu alguma referência à Jihad ou expansionismo islâmico?

- Lembra de alusões à interferência da CIA no Brasil antes e durante os episódios de 1964? E algo lhe foi dito sobre o que a KGB fazia no mesmo período?

- Ouviu, na escola, críticas eloquentes ao capitalismo? E lembra de qualquer menção ao socialismo que não fosse elogiosa?

- Eram frequentes os comentários depreciativos sobre a Igreja Católica? E alguma outra religião foi, também, objeto de críticas?

- Houve aulas a respeito da Revolução Russa e da vitória comunista sobre o absolutismo monárquico dos czares? E lembra de alguma referência ao terrorismo de Estado, à Cheka, aos vários genocídios que compõem a longa história dessa mesma revolução?

Enquanto as primeiras perguntas são respondidas afirmativamente por todos, as segundas sempre têm respostas negativas. Tais temas sempre foram silenciados! São páginas em branco. Tem-se aí a prova provada do muito que tenho denunciado sobre manipulação da verdade e ocultação de fatos, com destapado intuito político no ensino brasileiro, que está a exigir urgente despartidarização.

Em maio de 2015, o sindicato que representa os professores do ensino privado do Rio Grande do Sul se manifestou sobre o movimento Escola Sem Partido. A qualidade do ensino brasileiro despencava, o aparelhamento das instituições e o uso militante da cátedra elevavam o tom em proporção inversa, e o Sinpro-rs veio com tudo: "Retirar da Educação a função política é privá-la de sua essência" para colocá-la a serviço "da ideologia liberal conservadora". A essa ideologia, os professores de nossos filhos atribuem todas as perversidades e tragédias humanas, das pragas do Egito ao terremoto do México, passando por Jack o Estripador e o naufrágio do Titanic.

Não é por acaso que nosso sistema de ensino se tornou um dos piores do mundo civilizado. Afinal, sua "essência" é ser campo de treinamento de militantes para os partidos de esquerda. Os dirigentes do sindicato dos professores do ensino particular (e não pensam diferente as lideranças dos professores do ensino público) estão convencidos de serem detentores não do dever de ensinar, mas do direito de doutrinar! E creem que essa vocação política, superior a todas as demais, "essencial à Educação", encontra na sala de aula o espaço natural para seu exercício. Se lhes for suprimida a tarefa "missionária" e lhes demandarem apenas o ensino da matéria que lhes é atribuída, esses professores entrarão em pane, talvez porque isso seja precisamente o que não sabem. Pergunto: porque não tentam fazer a cabeça de alguém do seu tamanho? A minha, por exemplo?

* Percival Puggina (72), membro da Academia Rio-Grandense de Letras, é arquiteto, empresário e escritor e titular do site www.puggina.org, colunista de dezenas de jornais e sites no país. Autor de Crônicas contra o totalitarismo; Cuba, a tragédia da utopia; Pombas e Gaviões; A tomada do Brasil. integrante do grupo Pensar+.

АТЕЇСТИ ЗМУСИЛИ ШЕРИФА ЛУЇЗІАНИ ВИДАЛИТИ ХРИСТІАНСЬКІ ПОСТИ З ФЕЙСБУКУ

Офісні співробітники шерифа Луїзіани видалили християнські публікації з їх сторінки у Фейсбукі, в яких були процитовані біблійні уривки. Вони змушені були це зробити після того, як отримали скаргу від однієї з найвідоміших атеїстичних юридичних організацій Сполучених Штатів.

Адвокат «Фонду свободи від релігії» Ендрю Сейдель направив лист шерифу Ренді Сілу в червні минулого року, в якому він скаржився на те, що Сіл цитує Писання в своїх офіційних заявах і на публічній сторінці.

«Фонд свободи від релігії» відомий тим, що відправляє листи до місцевих урядових установ, попереджаючи, що їм може бути пред'явлений позов, якщо християнство чи юдаїзм будуть активно публічно пропагуватися.

У червні минулого року на сторінці шерифа говорилося: «Господи, коли я сяду в крісло керівника, будь ласка, не говори, що стілець все ще порожній». На Великдень 2017 року було написано: «У всьому світі сьогодні християни об'єднуються, щоб відсвяткувати жертву і воскресіння нашого Спасителя Ісуса».

Невдоволення викликала і різдвяна публікація, зроблена в грудні 2016 року, в якій говорилося: «Багато століть тому юдейський пророк Ісаї сказав: "Бо Дитя народилося нам - Син даний нам і влада на раменах Його, і наречуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру» (Ісаї 9: 6). І це пророцтво виповнилося сотні років по тому».

«Фонд свободи від релігії» також був незадоволений тим, що шериф Сіл провів молитовний захід у вересні 2015 року та використовував сторінку свого офісу в Фейсбукі, щоб повідомити про нього. У публікації також були процитовані такі місця з Писання, як Псалми 145: 18, Филип'ян 4: 6 і 2 Хронік 7:14.

У своєму листі Сейдель стверджував, що такі публікації є пропагандою християнства і порушують положення про заснування першої поправки до Конституції США.

«Верховний суд також стверджував, що державні посадові особи не можуть прагнути просувати або пропагувати релігію», - пояснив Сейдель. «Ваші заяви і публікації, пропагують християнство, не дотримуються мандату Конституції на нейтралітет».

«Фонд свободи від релігії» закликав офіс шерифа видавити всі релігійні публікації з їх сторінок в соціальних мережах і припинити практику заохочення віри.

Джерело:
cni.news

В ЕРИТРЕЇ ЗАКРИЛИ КАТОЛИЦЬКІ ШКОЛИ І ЛІКАРНІ

В Еритреї режим почав переслідування релігійних конфесій, а зокрема Католицької Церкви. Причина зрозуміла: влада намагається відкинути будь-який вплив на суспільство, забороняючи не богослужіння, а соціальне служіння Церкви.

Як інформує Agenzia Fides, було закрито п'ять католицьких лікарень в різних містах. В Асмарі закрили духовну семінарію, що служила як єпархії,

так і релігійним згромадженням. Кілька шкіл православної церкви і мусульман були також змушені зачинити свої двері. В місті Ксорона було закрито єдиний діючий диспансер, яким керували католики. В містах Декемаре та Мендефере влада заборонила діяльність католицьких медичних центрів, пояснюючи, що вони начебто дублюють діяльність державних. Насправді ж, громадські установи не працюють належним чином, в них немає медикаментів, відповідного обладнання і часто вони не мають навіть електропостачання.

Як пояснив місцевий священник, ще в 1995 році в країні було запроваджено законодавство, відповідно до якого держава веде усю соціальну діяльність, а приватні та релігійні установи не можуть нею займатись.

Щодо реакції населення, священник розказав, що проводити повстання у цій країні дуже важко. «Повстання мусульман зупинили зброєю. Було багато вбитих і поранених. Минулого місяця сім тисяч молодих хлопців зібрали для зустрічі з президентом, щоб засудити переслідування офіцерів. Президент прийняв їх і вислухав. В кінці перемовин хлопців забрали до концтабору поблизу Накфи і, в якості покарання, залишили під відкритим небом, під палючим сонцем, з невеликими запасами води і харчів. Багато з хлопців захворіли. Після протестів батьків режим сказав, що відправить їх в бараки», - розповів о. Муссі Зерай.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ХРИСТІАН (24.12.17-14.01.18)

Пакистанська християнка Асія Бібі зустріла в камері для засуджених на смерть дев'яте поспіль Різдво. До в'язниці вона потрапила у 2009 році після того, як в суперечці з сусідкою-мусульманкою сказала: «Я визнаю свою релігію і вірю в Ісуса Христа, Котрий помер на хресті, щоб спасти людство. А що зробив твій пророк Магомет, щоб спасти людство?». Через рік після цього її засудили на смерть через повішання.

Для християн Азії цей рік видався важким. Всюди посилюється переслідування, - розповідає директор агенції AsiaNews. О. Бернардо Червеллера наголосив, що на найбільшому в світі континенті антихристиянство стало загальною тенденцією. Цього року мішенню переслідувань стало саме Різдво. Існує тенденція до приглушення цих свят.

В коптському храмі Аль-Аміра Тадрос в селищі Кафр-аль-Васелин на плато Гіза приблизно в 60 милях на південь від Каїра християни зібралися на молитву. Цей храм діє вже 15 років, хоча поки що і не отримав ліцензію від держави. Парафіяни храму і сама будівля зазнали напад після завершення години молитви в найближчій мечеті. Напад почався з того, що натовп мусульманських радикалів швидко зібрався біля християнського храму і почав викрикувати образливі гасла, накручуючи себе, після чого увірвався всередину, повідомляє Agence France Presse.

Неприємна пригода трохи затьмарила святкування Різдва Христового в італійському Мілані - біженець, який прибув в місто з Африки, заліз на різдвяну ялину, щоб зняти з її верхівки хрест. Мігранту не сподобалося, що святкове дерево на П'яцца Дука д'Аоста перед центральним вокзалом міста прикрасили головним символом християнства.

Відповідно до інформації за 28 грудня читаємо, що кочівники-мусульмани з народу фулані вчинили два криваві напади на нігерійських християн в штаті Кадуна в різдвяні дні. Четверо людей було вбито і десять поранені в селищі Німдем. Друга атака сталася в тому ж районі - жертвами кочівників стали шість чоловік, серед яких і шестирічна дитина.

Інформагентство Папських місійних установ «Fides» наприкінці року запрошує згадати про тих працівників на Христовій ниві, які протягом року загинули насильницькою смертю. Перелік 2017 року нараховує 23 осіб, між якими 13 священників, чернець, черниця та 8 мирян. Вже восьмий рік поспіль сумну лідерську позицію займає Америка. Наступну сходинку займає Африка, а замикає перелік Азія.

29 грудня з'явилось повідомлення про те, що кількість загиблих унаслідок нападу на християнську Коптську православну церкву у місті Хелуан на південь від Каїру зросла до щонайменше 10. Серед загиблих - нападник, його вбили єгипетські силовики. Під час стрілянини п'ятеро правоохоронців отримали поранення.

Згідно з інформацією за 2 січня читаємо, що 14 осіб, що виходили опівночі з храму після відправи богослужіння на початок нового року в штаті Ріверз у південній частині Нігерії, стали жертвою нападників, що відкрили вогонь по невинних людях. На місці нападу загинуло 14 осіб, а 12 - поранено. Тих, кому вдалось вижити, доставили до лікарні, де вони отримують медичну допомогу після вогнепальних поранень.

Єдиний католицький храм у селі Жіфанг неподалік міста Ксіан в провінції Шаанксі (Китай) знесла місцева влада, не даючи жодних пояснень. Храм було побудовано ще 18 років тому за згодою уряду. Від 1999 року скромну церкву безперервно використовували вірні без

жодних застережень з боку влади. Вона розташована неподалік автостради, що поєднує Пекін і Куньмін.

4 січня повідомляється, що близько 10 тисяч католиків щороку покидають Боснію та Герцеговину через дискримінацію, яку їх релігійна меншина переживає в цій країні. «Католикам стає все важче захищати свої основні права в цій європейській країні», - зазначив місцевий кардинал Вінко Пульч.

Відважна матір по жертвувала своїм життям, щоб врятувати двох своїх дочок під час терористичного нападу на церкву коптів в Каїрі. 32-річна Нермін Садік, побачивши, що наближається озброєний чоловік, відштовхнула в бік 11-річну Несму та 7-річну Карін, а тоді впала на землю.

5 січня повідомляється, що християнські діти, які живуть в зонах конфлікту по всьому світу, страждають від травм, з якими «ніхто ніколи не повинен був зіткнутися», відзначили в Open Doors USA, однієї з найбільших міжденомінаційних правозахисних організацій в світі.

Відповідно до інформації за 9 січня читаємо, що у Нігерії християни страждають не тільки від дій екстремістів з угруповання «Боко Харам» і пастухів Фулані, але також від окультних груп. Пастор Віктор Канаян з церкви Redeemed Christian Church of God був убитий окультною групою, відомою як Баду, через тиждень після того, як підозрювані члени групи вбили Іябо Алабу і її двох дітей (4 і 8 років) в церкві Celestial Church of Christ в місті Лагос.

В Італії у місцевості Четраро невідомі зловмисники прикріпили до автомобіля о. Енніо Стаміле чорний пластиковий пакет із вбитим козеням. Це типова форма погроз мафії, в даному випадку калабрійської злочинної організації «Ндрангета». Для поліції не було складно відчитати зміст цього жесту, як і встановити намір його авторів: 53-річний священник представляє на Калабрії організацію «Libera», що від 1995 року займається боротьбою з мафією.

10 січня з'явилося кілька повідомлень, зокрема про те, що сотні поліцейських зосереджені в Вищому коледжі Св. Марії в Видиші, єпархія Сагар в штаті Мадхья-Прадеш в центральній Індії, оскільки групи правих індуїстів загрожують провести індуїстські ритуали в приміщеннях католицького навчального закладу.

У світі й надалі зростає переслідування християн. В абсолютному вимірі, на сьогодні понад 215 мільйонів християн зазнають переслідувань. Про це йдеться в оприлюдненому нездавно щорічному рапорті Міжнародної Організації Допомоги Переслідуваним Християнам «Open Doors» (Відчинені двері), яка є міжконфесійною та вже понад 50 років заангажована у надавання допомоги християнам, переслідуваним за віру. Як і щороку, у переліку названо 50 країн, розміщених відповідно до рівня загрози.

У Центрально-Африканській республіці побили та пограбували священника, котрий залучений до діалогу і примирення. О. Алаїн Блейз Біссяло є головою комісії у справах миру та посередництва, а також парохом парафії Христа Царя в Токойо, дільниці міста Бангассу. Зловмисників наразі не вдалось ідентифікувати.

Район Баб Тума у старій частині Дамаску, де розташовані кілька церков, був підданий мінометній атаці. Внаслідок нападу важких пошкоджень зазнала католицька парафія Навернення св. Павла латинського обряду, довірена опіці францисканців. Було пошкоджено дах і бокову стіну, вікна розбито, а також пошкоджено систему опалення. Мінометні бомби також пошкодили маронітську катедру, побудовану в 1865 році.

Згідно з інформацією за 11 січня читаємо, що влада Китаю наказала зруйнувати католицьку церкву в місті Ліньюфень (провінція Шаньсі). Будівельники заклали всередині будівлі вибухівку, після чого привели її в дію. Уцілілі частини будівлі знищили за допомогою екскаваторів і відбійних молотків/

12 січня повідомляється, що 11 січня цього року має всі шанси стати поворотним моментом у житті українського християнства. Адже саме 11.01.2018р. на сайті Генеральної прокуратури України з'явилося повідомлення про те, що відкрито кримінальне провадження проти окремих представників Запорізької єпархії УПЦ МП щодо вчинення ними умисних дій, спрямованих на розпалювання національної, релігійної ворожнечі та ненависті, образу почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями, що спричинили тяжкі наслідки у вигляді виникнення сутичок та масових заворушень в Запорізькій області та інших регіонах України.

Католикофобія, Переслідування, Християнофобія

A incrível quantidade de dinheiro que os milionários dizem precisar para serem felizes

Continuação da pág. 01

A pesquisa pediu a milionários do Brasil, Hong Kong, Índia, Irlanda, Mônaco, Catar, Arábia Saudita, Singapura, África do Sul, Espanha, Suíça, Emirados Árabes Unidos, Reino Unido e Estados Unidos que avaliassem seu nível de felicidade em uma escala de 1 a 10.

Para fazer parte do estudo, as pessoas precisavam ter um nível mínimo de riqueza de US\$ 1 milhão.

Qual é o limite?

Donelly diz que não se pode estimar uma cifra exata de dinheiro para que uma pessoa se sinta feliz, mas que há certos parâmetros.

Pesquisa incluiu pessoas que têm uma riqueza de ao menos US\$1 milhão.

"Os ganhadores do prêmio Nobel de Economia, Daniel Kahneman e Angus Deaton, sugerem que uma renda anual de US\$75.000 (o equivalente a R\$ 248,2 mil) é ideal. Nossos resultados sugerem que a felicidade aumenta quando a riqueza cresce, incluídos nessa lista os mais ricos", observa o pesquisador.

"Na medida em que as pessoas têm um trabalho que consideram significativo e que incrementa sua riqueza, podem experimentar mais felicidade".

Um elemento que surpreendeu ao pesquisador foi que quando questionados em quanto teriam que aumentar seus patrimônios para serem um ponto mais felizes - na escala de 1 a 10 - os entrevistados responderam mais de 100%.

Ou seja, a ambição de ter mais poder econômico parece não dar trégua a qualquer escala.

Os herdeiros são menos felizes que os que trabalham para fazer a própria fortuna.

Os herdeiros não são tão felizes.

Aqueles que viraram milionários quando receberam uma herança ou porque casaram com uma pessoa rica expressaram sentir-se menos felizes que os que contruíram seus patrimônios a partir do trabalho.

Outra conclusão do estudo é que apenas 13% dos ricos declararam que podem ser felizes com o dinheiro que têm.

O mistério que ainda não tem resposta é porque a partir dos US\$ 8 milhões as pessoas se sentem significativamente mais felizes do que os ricos com um patrimônio inferior a essa cifra.

O que fará essa diferença? Os pesquisadores não têm a resposta. Hipoteticamente, no entanto, eles dizem ser possível que, a partir desse nível de riqueza, as pessoas sintam uma vantagem em relação aos seus pares e, portanto, tenham uma maior auto-estima.

Ou, talvez, essa quantidade de riqueza faça com que os milionários sintam que seu patrimônio é seguro o suficiente para gastar livremente em coisas como doações ou dar grandes presentes.

МОЛОДИМ ЧИТАЧАМ ВЕЛИКИЙ ЛІДЕР

Жило, одного разу, в глибині лісів, індіанське плем'я і його провадив старий індіанець, який проживав зі своїми трьома синами.

Одного разу, коли вже відчув старість, прикликав всіх трьох дав їм завдання:

– Дорогі діти, я вже старіюся і смерть незабаром мене забере. Люблю всіх вас трьох без різниці і не знаю котрого з вас назначити провідником нашого племена після мого відходу. Тому дав вам завдання, щоб ви показали свої здібності й, щоб хтось з вас став великим лідером нашого племена. Передам моє місце тому, хто найкраще виконає наступне завдання: ідіть в ліси та на святі гори й кожний з вас нехай щось мені принесе, це що уважатиме за найцінніше. Після того буду бачити хто з вас найбільше надасться на провідника.

Всі три попрощалися і пішли виконувати поручене завдання.

По якомусь часі вернувся один з них і сказав батькові:

– Дорогий тату, я шукав по лісах і горах все, що уважав за найкраще й не знав, що вибрати. Рішився принести тобі оцю рідкісну квітку, що її знайшов у гущавинах лісів. Такої краси я ще не бачив і мабуть мало хто мав щастя бачити. Це мені виглядало найкраще, що я міг тобі принести. Це знак моєї любові, пошани й вдячності для тебе.

Після цього прийшов другий син. Він сказав:

– Тату любий, я не міг нічого кращого знайти як оцей дорогоцінний камінь, що його знайшов на високій горі. Мусів наражувати своє життя, щоб його добути. Це знак моєї пошани, бо за тебе не жалую і віддати життя. Щось кращого не міг знайти.

Батько прийняв з радістю і вдячністю дари від обох синів і сказав зачекати на третього.

Третій син забарився. Довго на нього чекали. Після кількох місяців вернувся з порожніми руками. Приступив до батька і сказав:

– Тату дорогий, вибачай мені, що запізнився і що повернувся з порожніми руками. Що ж міг я тобі принести з тих лісів і гір? Я ходив, шукав і накінець вийшов на високі гори та побачив там далеко, з другого боку гір, інше плем'я індіан як живе в зеленій долині. Пішов туди, запізнався з ними. Вони вбогі, дуже вбогі. Багато там хворих. Я старався їм помагати, лічити недужих. Я також зауважив, що там дуже добрі землі, але те пелем'я нездібне їх управляти своїми силами. Мені прийшло на думку домовитися з ними, злучити наше плем'я з їхнім і створити одне та спільно з ними працювати, щоб обробляти землю і так покращувати наше життя і рятувати від загибелі тамтих бідних.

Старий індіанець, перечулений такими словами свого сина, дав своє рішення:

– Дорогі діти, люблю вас усіх однаково. Всі ви дали мені гарні знаки своєї любові й своєї мудрості. Але цей останній приніс мені найкращий дарунок: життя для нашого й для іншого племена, яке терпить. Тому віддаю для нього провід, щоб він помагав нашим покращувати життя і дружився з іншими, бо коли є мир, співпраця, де сильніші готові допомогти слабшим, там буде й щастя...

Засмійся

Найбільша ганьба для нечесного політика

- Знаєте яка найбільша ганьба для нечесного політика?
- Казати, що він чесний і на нього голосувати.

Яка різниця?

- Чи знаєте яка є різниця між чесним політиком і літаючими неідентифікованими дисками (discos voadores)?
- Кажуть, що вони існують, але хто їх коли бачив?

Хвилини правди

На телевізійній програмі, пастор якоїсь Церкви, коли мала починатися програма політичних партій, проголосив:

– Тепер будемо мати пів години програми політичних партій, а зараз опісля представимо вам, дорогі слухачі, десять хвилин правди....

Пише Юзьо Шило

Ой, щастя Боже з Новим Роком,

Говорила мені одна мама собре о сиу філью. Вона малому наказувала бути добрим, обидієнти і молитися файно. Наказувала йому файно сіповодити в церкві й слухати, що вогорит вотец і співати Господи Помилуй. І юцик був де фато добрий і дуже уважний. Коли сівертули з церкви, він нинь тудо, але багато з того що сіробило і сівогорило в церкві знав, а дуже часто репетія те, що робив вотец при престолі і відспівував те жи люди співали. Підносив руки як вотец на Отче наш, мирував.

Аконтесиу серта вийз ума койза інтересанте. Службу Богу правив біскуп так як воно приписано. Малий на все сіприглядав і пильно слухав. Коли сівертав з мамою додому, мама видділа жи малий сіхрестив багато, квазі цілу дорогу сіхрестив Мама сіздивувала, але нон дісе нада, диськи сіхрестит. Коли прийшли до хати він розповідав те жи видів у церкві й чув. Коли обід вже був готовий, диспойс до шімарон всі да фамілія підійшли до столу, щоб сіпомолити й комесар алмосар. Всі сіперехрестили так як то звичайно сіхрестят правою рукою, а юц почав сіхрестити гобомо руками. Це йому не йшло, але робив хрест двома руками. Мама зобачила й сказала малому жи то не двома руками треба сіхрестити але одною, ком а дірийта. А малий на те сказав: “Ми були в церкві й я сідивив, жи біскуп благословив всіх гобомо руками. Я думаю, жи сіхрестити гобомо руками то має майс валор. Тому я, тому жи колись хочу бути біскупом, вже відтепер хочу сінавчити сіхрестити так як біскуп благословит. Не йною але гобомо руками... Казав жи хоче бути біскупом і вже тепер мусить сівчити...”

Кріанса то кріанса, вона робит те жи видит і імітує старших. Пор ісо нам старшим треба бути муйто прудентис перед малими, бо вони видять те жи робимо чуют те жи вогоримо і коли коли виростут то будут вогорити й робити те жи сінавчили коли же були малими юцами. Езимпло старших має велику інфлуенсію на дітей. Пор езимпло, звідки малі знають деякі нефайні палаврони? Сінавчили того коли ще були малі, чи то вдома чи то з компанерами. Ум езимпло: ума вийз я сівертав з міста Понта Гроса і на бийра да естрада продавали жабутікабас двоє малі юци. Я енкостий о карро і пішов купувати жаботікаби. Зобачив жи ті малі якісь подібні пра носа жинти україна і сіспитав як сіназивають і як сіпишут. Сказали свої номес і собреномес і о собреноме був україно. Я сіспитав чи вони щось знають инь україно. Не знали, сіспитав жи вдома тато не вогорит якось інакше. Вони сказали жи квандо еста нервозо то каже хороба, холера... Так, ас кріансас гравам все жи видят і чуют.

Ваш Юзьо Шило

ЖИТТЯ НАВЧАЄ

Дивися на розривки й на

хвилини втіхи як на дар з

неба. Зрештою, тільки

люди, які мають віру

можуть поправді спонтанно веселитися. Всі

інші мусять силуватися, щоб показати

радість.

